

Proč ses zpozdil, Pane?

Základ kázání: **2. Petrova 3:1-13**

1. čtení: Matouš 24:37-51

¹ To už je, milovaní, druhý dopis, který vám píšu. Tímto napomináním chci probouzet vaše čisté smýšlení, ² abyste pamatovali na to, co předpověděli svatí proroci, i na to, co ustanovil Pán a Spasitel skrze vaše apoštoly. ³ Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, ⁴ a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření." ⁵ Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny. ⁶ Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul. ⁷ Týmž slovem jsou udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí. ⁸ Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a 'tisíc let jako jeden den'. ⁹ Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. ¹⁰ Den Páně přijde, jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. ¹¹ Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, ¹² kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. ¹³ Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.

I.

Milí bratři, milé sestry,

Pán Ježíš Kristus znovu nepřijde. Koho z nás tato pochybovačná myšlenka nikdy v životě nenapadla, ať se hrdě přihlásí. Myslím si, že každý z nás někdy pochyboval o příchodu budoucího království plného radosti, svatosti, lásky a spravedlnosti. Zdá se to tak neuvěřitelné...

Ale buďme v klidu. Apoštol Petr dnes nechce tepat naši slabou víru. Nenadává nám za naše občasně pochybnosti, které navíc většinou dusíme v sobě a držíme pod pokličkou, protože máme strach, že by nám to naši souvěrci měli za zlé.

Ne, Petr ví moc dobře, jak malá a slabá je někdy lidská víra. Jak slabí jsme my, kteří věříme. Sám to zažil. Třeba tehdy na rozbouřeném moři, když krácel po vlnách směrem k Ježíši. Sám to prožíval před Mistrovým ukřižováním, když ho třikrát zapřel.

II.

Apoštol Petr se dnes navází do posměvačů své i naší doby. Kdo je to „posměvač“? Ten, kdo hanobí druhého člověka. Ten, kdo znevažuje lidi kolem sebe. Ale tady je to horší, milí přátelé. Tito posměvači nekydají hnůj na druhé lidi. Oni znevažují samotného Hospodina. Jsou totiž bytostně přesvědčeni, že Bůh nikdy nepřijde soudit svět. Bohorovně hlásají, že Pán Ježíš Kristus zůstane tam, kam odešel. A nikdy nepřijde v moci a slávě, aby nastolil království plné spravedlnosti.

- ³ Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, ⁴ a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření."

Tak mluví ti posměvači: *Sice to slíbili proroci, že Bůh bude soudit svět... Pán Ježíš to také slíbil, že znovu přijde... Ale hleďme: Nic z toho se neděje. Nic z toho nenastane. Všechno zůstane při starém.* A co víc: Tito posměvači jsou zárným příkladem pravidla, že teorie ovlivňuje praxi. Co si o Bohu myslí, to ovlivňuje jejich chování. Oni jsou přesvědčeni, že křesťanská víra ohledně posledního soudu je „fake“ (řeceno slovníkem dnešních teenagerů). Tedy: Blábol, nepravda, výmysl. A protože věří, že Bůh nikdy lidstvo před soud nepostaví, žijí si, jak se jim zlíbí.

Podle svých špatných návyků a tužeb. Žádná křeč. V tom se tito lidé podobají dětem. Děti daleko častěji překračují zákazy svých rodičů a dělají si, co se jim zachce, když vědí, že žádný trest za jejich špatné chování nikdy nepřijde. Neznám moc rodičů, kteří byli nedůslední ve výchově a zároveň měli skvěle vychované děti, které věděly, kde jsou jejich hranice a jak se mají chovat...

III.

Apoštol Petr však hned na začátku celou tu jejich logiku postaví na hlavu. Posměvači se posmívají. To je realita. Lidé, kteří tvrdí, že nikdy žádný Boží soud nenastane, a proto si žijí, jak se jim zrovna zachce, ti kolem nás jsou. A právě jejich existence, tvrdí Petr, právě jejich rouhavé řeči a špatný životní styl je DŮKAZEM, že se nacházíme v posledních časech před druhým příchodem Pána Ježíše. Copak to nehlásali proroci, že lidé se budou vysmívat poslednímu Božímu soudu?

Třeba prorok Sofonjáš:

- ¹² *V té době prohledám Jeruzalém se svítilnami, ztrestám muže, kteří jsou jako zkyslé víno nad svým kalem, kteří si v srdci říkají: "Hospodin neudělá nic dobrého ani zlého." (Sof 1:12)*

Nebo prorok Malachiáš:

- ¹⁷ *Unavujete Hospodina svými slovy. Ptáte se: "Čím ho unavujeme?" Tím, že říkáte: "Každý, kdo se dopouští zlého, líbí se Hospodinu, takovým on přeje." Anebo: "Kde je Bůh zastávající právo?" (Mal 2:17; viz také Ez 12:21-25)*

To tedy za prvé: Samotná existence takových posměvačů je pro apoštola Petra potvrzením, že konec starého věku už je v nedohlednu.

IV.

Ale to jsme jen na začátku. Petr pokračuje. Podle něj tito lidé zapomínají na to, že Hospodin přece svým slovem už jednou celý vesmír stvořil. Ale také tímto svým slovem za nějaký čas zahubil všechno živé na zemi. Při potopě. Svým slovem nejprve oddělil vody od vod, aby se ukázala souš. (Gn 1) Ale svým slovem zase vodám přikázal, že mají zaplavit celý svět a zahubit veškerý život. (Gn 6)

Jak stvořil a chránil „první svět před potopou“, tak chrání i tento náš „druhý svět po potopě“. A jak zahubil ten první svět vodou, tak zahubí jednou i tento náš svět ohněm.

- ⁷ *Týmž slovem jsou udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí.*

Bůh to už jednou udělal. A udělá to znovu. On je Pánem veškerého života. On také zaslíbil novou zemi a nové nebe, ve kterých už nic starého, zlého, špinavého a zavrženíhodného nebude mít důvod pro existenci a nebude mít místa. Ale než se tak stane, proběhne soud, při kterém bude zničen tento náš starý svět.

Zatímco tedy ti posměvači tvrdí, že od stvoření světa je pořád všechno při starém, Petr připomíná, že to není pravda. Bůh už se jednou rozhodl, že zahubí všechno živé – kvůli hříchu, který přebýval ve světě a který se uhnízdil v lidech. A podruhé to učiní také. Jen už nepoužije vodu, ale oheň. Pročistí celý vesmír jako zlato, které se čistí ohněm.

V.

A kdy to nastane? Kdy k tomu dojde? Kdy Bůh bude soudit svět? Kdy Kristus přijde znovu ve slávě? To nikdo neví! Na jednu stranu den Boží přijde jako zloděj v noci. To Petr výslovně říká: Že ten "osudový" okamžik přijde nenadále. Nebudeme tomu věřit, že už je ta hodina tady. I přesto, že věříme, že to jednou nastane, v den Kristova příchodu z toho budeme úplně tumpachoví. V tom se zřejmě nebudeme lišit od těch, kteří Krista neočekávají a tato Boží zaslíbení mají za babské povídačky.

- ¹⁰ *Den Páně přijde, jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud.*

Na druhou stranu – a to je naprosto klíčové! – do dnešního dne Pán Ježíš nepřišel. A proč ještě nepřišel? Proč nesestoupil ve své slávě v době apoštola Petra? Proč nepřišel za masových pronásledování křesťanů v Římské říši – někdy ve 2. či 3. století?

Proč se nezjevil v roce 1000 n. l., kdy ho lidé očekávali možná ve větší míře než dnes? Proč nepřišel po Husově upálení, kdy naši duchovní předkové, tzv. chiliasté, hojně očekávali jeho příchod a nastolení Božího království? Proč se neukázal v roce 1844, kdy jej čekala Ellen White, zakladatelka Adventistické církve? Proč nepřišel v roce 2000? Proč nepřišel při letošní 1. adventní neděli, hned po naší večeri Páně? Proč jsme se i letos dočkali poslední adventní neděle? Proč všechno vypadá tak, že Kristus nikdy znovu nepříjde?

VI.

Správná odpověď zní: Protože Bůh je milosrdný! Protože Kristus s námi pořád má trpělivost! A s jistotou můžeme říct: Protože ještě i dnes s námi má trpělivost!

- ⁹ *Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.*

Bůh má trpělivost s námi a s našimi sklony ke zlému. Má trpělivost s našimi blízkými, kteří od svého křtu prakticky v kostele nebyli. Má trpělivost s našimi dětmi, které se zhlédly v tomto starém světě řítícím se do záhuby. Má trpělivost s různými potentáty, kteří kradou, hrabou a plánují různé odpornosti, jen aby se udrželi u koryta. Má trpělivost se všemi, kteří druhé učí, že Bůh není a nikdy nebyl. Má trpělivost s těmi, kteří kvůli svým touhám zničili životy svých nejbližších. Má trpělivost s celým tímto světem.

Proto ještě dnes nepřišel. Protože je to Bůh trpělivý. Protože si přeje, aby všichni lidé dospěli k pokání. Jak ti prozatím nevěříci, tak ti, kteří už věříci jsou. Vždyť my všichni potřebujeme činit pokání! Jen někdo úplně poprvé v životě, a někdo jiný už po stopadesáté... Ale všichni potřebujeme měnit své životy podle vzoru našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

To, že jsme se jednou k našemu Pánu přiznali, fakt že věříme v jeho druhý příchod, to nás ještě neopravňuje domnívat se, že my úplně v klidu přečkáme Boží soud, při kterém se roztaví země se všemi svými živly. Vždyť co říká apoštol Petr nakonec?

- ¹¹ *Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy,* ¹² *kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne!*

A přitom všem, bratři a sestry, pamatujte na zloděje přicházejícího v noci! Že Bůh má ještě dnes s námi všemi trpělivost, to nutně neznamená, že ji bude mít napořád. Jednou mu ta trpělivost dojde. Jednou i Pánu Bohu dojde trpělivost. A v tu chvíli Kristus přijde. A učiní to, co slíbil.

VII.

Zřejmě jednou budeme překvapeni, že skutečně přišel. Ale na druhou stranu: My jej přece radostně očekáváme. Očekáváme především našeho Spasitele, nikoli Soudce světa. Našeho milého Spasitele, který nás vytrhne ze spárů hříchu, zla a smrti.

A proto ho také máme a musíme vyhlížet. Ale jak? Jak se to dělá? To se máme postavit před kostel a hledět do nebes? To by bylo absurdní. My máme vyhlížet příchod našeho Pána celým naším životem. Tady a teď máme žít tak, jako bychom už byli v té nové zemi a pod novým nebem, kde přebývá Boží spravedlnost.

Víte, lidé mají různé životní styly. Jeden je pankáč, druhý je vegan, třetí je folklorista, čtvrtý je ajťák, pátý je zpěvák, šestý je umělec, sedmý je bohém... Kdekdo uměle či přirozeně tíhne k nějakému životnímu stylu. A tak i my křesťané! Náš životní styl – to je život podle řádu přicházejícího nového stvoření. Podle řádu, který bude v nové zemi a pod novým nebem. Tak žil zde na zemi zatím jen jeden jediný: Ježíš Kristus. A to je náš vzor, podle kterého máme žít i my.

To znamená: Věříš, křesťane, že tvůj Spasitel znovu přijde? Pak ho vyhlížej. A vyhlížej ho tak, že budeš žít stejně jako ten, jehož příchod vyhlížíš.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, věříme, že se jednou slavně objevíš, budeš soudit staré stvoření a nastolíš nové stvoření. Věříme tomu, a přitom někdy maličko pochybujeme. Ale co hůř, Pane: Věříme, že přijdeš, a přitom nežijeme tak, jak bychom měli. Odpusť nám, že je při nás ještě mnoho slabosti a málo tvé lásky a svatosti. Proměňuj nás ty sám do své podoby – ke tvé oslavě a k prospěchu nás všech. I těch, kteří kolem nás žijí. Amen.*